

erholde Erstatning for Arbejderne sikkert vil have saa stor Betydning, at disse alene ved at erholde denne videregaaende Forsikring maa være vel tjente med at yde Bidrag til Ulykkesforsikringen.

Naar Lovforslaget i § 2 sætter en Grænse for Aarsfortjenesten for en Arbejdsleder til 1,800 Kr. som Betingelse for Erstatning for Ulykkestilfælde, medens der ikke findes nogen Begrænsning for Arbejdernes Adkomst til Erstatningskrav, turde man dog forudsætte, at der ogsaa for Arbejderne burde sættes en Grænse, og at denne da maatte være højst 1,500 Kr., hvilken Sum fremkommer ved at multiplicere den i Lovforslagets § 5 ansatte Maksimaldagløn for Beregningen af Dagpenge (5 Kr.) med 300 Arbejdsdage. Vi formene, at saavel Arbejdsledere som Arbejdere med en respektiv Aarsindtægt af 1,800 Kr. og 1,500 Kr. og derover bør være forsikrede mod Ulykkestilfælde, og at Lovgivningsmagten med samme Ret, som den paalægger Arbejdsgiveren Erstatningspligt, ogsaa kan paalægge Arbejderne Forsikringspligt. Det vil da være naturligt, at Arbejdsgiverne ogsaa forsikre denne Klasse bedre stillede Arbejdere, imod at erholde Ret til, naar ovennævnte Aarsindtægter ere naaede, at erholde Forsikringspræmien refunderet i vedkommendes Fortjeneste.

Vi befrygte, at Udvalget ved Fastsættelsen af de ret betydelige Erstatninger har ladet sig paavirke af, at en Del Arbejdsgivere frivillig have paataget sig Erstatningsbyrden for Ulykkestilfælde, men vi henlede Opmærksomheden paa, at de i Lovforslaget ansatte Erstatningssatser ere ca. 100 pCt. højere, end disse i Reglen have været ved de frivillige Forsikringer, og dertil kommer endnu, at Dagpengene som oftest ikke vare medtagne. Forsikringsbyrden, der gennem Lovforslaget paalægges det almindelige Haandværk og de med dette beslegtede Fag, vil saaledes blive mere end fordoblet, i alt Fald saa betydelig forhøjet, at vi maa føle det som en Uretfærdighed, at Arbejderne, der i Aarenes Løb have forstaaet paa forskellige Maader at faa Betalingen for deres Ydelser ret betydeligt forøgede, ikke skulde bære en Del af Forsikringsbyrden mod Ulykkestilfælde, der for dem har en særlig personlig Interesse.

Naar Lovforslaget i §§ 4 og 15 bringer Ulykkesforsikringsloven i Forbindelse med Sygeforsikringsloven foranlediger dette os til at formene, at det vistnok vilde være til Gavn saavel for Sygeforsikringen som for Arbejderen, om den eventuelle Lov fastsatte Sygeforsikring for Arbejdere, der komme ind under Ulykkesforsikringsloven. Saadan Sygeforsikring som Betingelse for at erholde Arbejde findes allerede nu i Mursvendeforeningen saavel som paa flere Arbejdssteder, der drives af Kjøbenhavns Kommune og Statsbanerne.

Udvalget har ment at maatte regulere Beløbet for Dagpenge og Erstatninger for Invaliditet og Død efter den enkelte Arbejders Gennemsnitsfortjeneste i et vist Aaremaal. Oplysninger i dette Hjemed ville, da Arbejdsstyrken som oftest er meget stiftende, være ret vanskelige at tilvejebringe. For imidlertid saa nær som muligt at erholde de ønskede Oplysninger om Arbejdsfortjenesten og tillige at gøre det muligt for Arbejdsraadet at føre den fornødne Kontrol, maa det sikkert anses for nødvendigt, at den enkelte Arbejder modtager en Forsikringsbog, der efter Arbejdsraadets Anvisning gives en slematistisk Inddeling til Optagelse af forannævnte Oplysninger og tillige giver Plads for Arbejdsgiveren til at betræfte hans Risikos Begyndelse og Ophør, ligesom Bogen maa være en Legitimation for Arbejderen under Ulykkestilfælde.

De i § 6 ansatte Bøder bør formentlig være ens for Arbejdere og Arbejdsgivere. Man bør ikke forudsætte, at Arbejderne skulle have ringere Evne til at opfatte Lovens Bestemmelser end Arbejdsgiverne.

Den i § 9 ansatte Aldersgrænse for Udbetaling af Erstatninger til fri Naadighed formenes at maatte udvides til respektive 25 og 55 Aars Alderen. Med 25 Aars Alderen opnaas Fuldmyndighed og Afgang til at erhverve Næringsbevis, og i 55 Aars Alderen maa der endnu forudsættes at være tilstrækkelig Kraft til Optagelse af en Virksomhed ved Hjælp af den udbetalte Erstatning.

Vore i foranstaaende fremsatte Ønsker om Ændringer i Folketingsudvalgets Lovforslag om Arbejdernes Forsørgelseskrav efter Ulykkestilfælde under Arbejdet sammentrænge vi i Ønsket om, at den eventuelle Lov maa bestemme:

- 1) at der gives en saa vidt mulig klar og bestemt Anvisning af, hvorledes Udtrykket i § 1 „under sit Arbejde“ skal forstås;
- 2) at de i samme Paragrafs 2det Stykke anførte Undtagelser reduceres, og at ogsaa denne Del af Bestemmelserne gives en bestemtere Form;